

TEMAT : NISKA SAMOOCENA A WYNIKI W NAUCE.

Czas realizacji: 1 godz. lekcyjna

Cele zajęć:

- podniesienie poczucia własnej wartości;
- uzyskanie świadomości dotyczącej przekładania się naszej samooceny na nasze wyniki w nauce;
- umiejętność planowania rozwoju swoich mocnych stron.

Metody pracy: burza mózgów, heureka, aktywizacja grupowa

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa

Środki dydaktyczne: dostęp do projektora multimedialnego lub wydrukowane zdjęcia, karteczki samoprzylepne, tablica lub flipchart, mazaki, karty pracy

Przebieg lekcji

Faza wprowadzająca:

1. Czynności organizacyjne (podanie celu lekcji językiem ucznia).
2. Prowadzący rozpoczyna od krótkiej rozmowy na temat niepowodzeń w nauce, wybranych zajęciach dodatkowych, życiu prywatnym. Należy zwrócić uwagę na fakt, że bardzo często, jeśli coś nam nie wychodzi, to sami siebie dodatkowo gnębimy: „jestem nic nie wart”, „nie nadaję się do tego”, „będę nikim”. Takie generalizowanie problemu prowadzi do obniżenia samooceny, która przekładać się będzie na wszystkie sfery naszego życia. Nie możemy po nieudanym sprawdzianie generalizować, że już do niczego się nie nadajemy. Nie poszedł mi sprawdzian z języka polskiego, trudno. Poprawię ocenę w wyznaczonym terminie, a teraz pozostaje mi się cieszyć 5 z matematyki, czy plastyki.

Faza realizacji:

1. Nauczyciel rozdaje karty pracy, na których narysowanych jest 6 szklanek. Na dnie każdej ze szklanek uczestnik wpisuje umiejętność, którą posiada (np. rysuję akwarelami). Po wpisaniu 6 umiejętności prowadzący prosi o oznaczenie na szklance linią lub zamalowanie na ile ta

umiejętność została opanowana. Kiedy to polecenie zostało wykonane, przechodzimy do elementu trzeciego. Na pustym miejscu, które powstało w szklance zapisujemy, co mogę zrobić, aby to poprawić.

Przykład: rysuję akwarelami – zaznaczam $\frac{3}{4}$ szklanki – muszę jeszcze popracować nad dobrem właściwych kolorów do cieniowania

Po wykonaniu wszystkich 3 poleceń prowadzący prosi, aby uczniowie odczytali po jednym przykładzie. Najlepiej, jeśli będzie to przykład, z którego wynika, z „najbardziej pustą” szklanką. Cała grupa może się włączyć w podpowiedzi co zrobić, aby uzyskać efekt pełnej szklanki.

Po zakończeniu tej rundy prowadzący pyta, co stanowiło największą trudność? Określenie braków, czy droga do ich likwidacji, a może słuchanie porad innych uczestników grupy?

2. Nauczyciel rozdaje kolejną kartę pracy (nr 2), mamy narysowany na niej dzbanek z Dziubkiem. Symbolizuje to możliwość podzielenia się pewnymi umiejętnościami. Każdy uczestnik podpisuje swoją kartkę i nie pisze na niej niczego innego. Po podpisaniu kartek puszcza je w prawo lub lewo (przyjmujemy odgórnie, że zajęcia odbywają się w formie kręgu), pozostali uczestnicy dopisują, czym dana osoba może się z nimi podzielić, nauczyć, w czym jest dobra. Ćwiczenie kończy się w momencie powrotu kartek do właściciela (kartka zrobiła 360 st.). Każdy po cichu odczytuje co o nim sądzą inni i musi dopisać coś, co sam chciałby zaoferować innym. Każdy uczestnik odczytuje przynajmniej jedną cechę wpisaną mu przez innych i taką, którą wpisał sobie sam.

Faza podsumowująca:

1. Prowadzący przechodzi do podsumowania pytając, czy uczniowie mogą podać przykłady sposobów na wyciągnięcie z takiego dołka kolegów i koleżanek. Wszystkie propozycje zapisujemy na tablicy i przeprowadzamy krótkie podsumowanie.
2. Pożegnanie i podziękowanie za zajęcia.

Karta pracy nr 1

Karta pracy nr 2

